

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 171/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť T. N., bytom P., ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11 C 174/96 z 11. marca 1999 a 31. júla 2002 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co 185/02, 10 Co 186/02 z 31. októbra 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. N. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2003 doručená sťažnosť T. N., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11 C 174/96 z 11. marca 1999 a 31. júla 2002 a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 10 Co 185/02, 10 Co 186/02 z 31. októbra 2002.

Sťažovateľ uviedol, že 18. marca 1996 podal žalobu o ochranu osobnosti, ktorá bola odstúpená z Okresného súdu v Považskej Bystrici Okresnému súdu Bratislava I, a to i napriek tomu, že skutok sa stal v okrese Považská Bystrica. Okresný súd Bratislava I konanie zastavil, proti čomu podal opravný prostriedok. Dňa 14. marca 2003 prevzal uznesenie krajského súdu č. k. 10 Co 185/02-64, 10 Co 186/02-64, ktorým boli potvrdené rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I.

Sťažovateľ je toho názoru, že Okresný súd v Považskej Bystrici sa vecou odmietol zaoberať a vec odstúpil Okresnému súdu Bratislava I, čím porušil jeho práva zaručené čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Tieto ustanovenia porušil aj Okresný súd Bratislava I zastavením konania vo veci. Sťažovateľ žiada zrušiť uznesenie krajského súdu č. k. 10 Co 185/02-64, 10 Co 186/02-64 a prikázať tomuto súdu vo veci znovu konať, ako aj vyplatiť mu podľa čl. 46 ods. 3 ústavy spravodlivé zadosťučinenie vo výške 126 000 Sk a uhradiť mu trovy konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta ostatné uznesenie krajského súdu č. k. 10 Co 185/02-64, 10 Co 186/02-64 z 31. októbra 2002 a konanie, ktoré mu predchádzalo. Sťažovateľ podľa vlastného oznámenia uznesenie prevzal 14. marca 2003 a jeho sťažnosť z 27. júna 2003 bola ústavnému súde doručená 30. júna 2003.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, že podstatou tvrdení sťažovateľa o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, od uplynutia ktorých už uplynula lehota ustanovená ako zákonná podmienka pre tento typ konania, bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2003